

சீரணி நாகபூஷணி அம்பாளி
தேவஸ்தானம்

70

மஹா சும்பாபிரேகச்

சிறப்பு மலர்

09-08-2013

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

உ

சிவமயம்

சண்டிலிப்பாய், சீரணி

நாகபூஷணி அம்பாள் கோவில்

மஹாகும்பாப்டேஷக மலர்

வெளியீடு:

ஆதீனகர்த்தர்

நாகபூஷணி அம்பாள் கோவில்

சீரணி, சண்டிலிப்பாய்.

09-08-2013

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவும் கல்வியும் சீரும் தழைக்கவும்
கருணை பூக்கவும் தீமையைக் காய்க்கவும்
பருவமாய் நமதுள்ளம் பழுக்கவும்
பெருகுமாழ்த்துப் பிள்ளையைப் பேணுவாம்.

மந்திரம் ஆவது நீறு வானவர் மேலது நீறு
சுந்தரம் ஆவது நீறு துதிக்கப்படுவது நீறு
தந்திரம் ஆவது நீறு சமயத்தில் உள்ளது நீறு
செந்துவர் வாயுமை பங்கன் தீரு ஆலவாயான் திருநீறே.

மண்ணில் நல்லவண்ணம் வாழலாம் வைகலும்
எண்ணில் நல்ல கதிக்கு யாதுமோர் குறைவில்லை
கண்ணில் நல்ல. துறும் கழுமல வளநகர்
பெண்ணில் நல்லாளொடும் பெருந்தகை இருந்ததே

ஆத்தாளை எங்கள் அபிராம வல்லியை அண்டமெல்லாம்
பூத்தாளை மாதுளம்பூ நிறத்தாளைப் புவி அடங்கக்
காத்தாளை அங்குச பாசாங் குசமும் கரும்பும் அங்கை
சேர்த்தாளை முக்கண்ணியைத் தொழுவார்க்கு ஒரு தீங்கில்லையே.

திருச்சிற்றம்பலம்

ஆலய வரலாறு

ஈழமெனும் திருநாட்டின் சிரசாக விளங்கும் யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டின் மத்தியில் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து காரைநகர் செல்லும் பிரதான வீதியில் மானிப்பாயை அடுத்து சண்டிலிப்பாய் என்னும் கிராமத்தின் மருங்கே சீரணிப்பதி அமைந்துள்ளது. அங்கு ஸ்ரீ நாகபூஷணி அம்பிகை அருளாட்சி செய்துகொண்டிருக்கிறாள்.

போர்த்துக்கேயர் காலத்திற்கு முன்னரே (1650 - 1715) இங்கு அன்னை வீற்றிருக்கிறாள். இதற்குப் போர்த்துக்கேயர் வரலாற்றிலே ஆதாரம் உண்டு. எல்லா இந்துக் கோவில்களையும் அழித்துக்கொண்டு வந்த போர்த்துக்கேயர் சீரணியிலிருந்த அம்பிகையின் சிறிய ஆலயத்தையும் அழிக்க முற்பட்டுள்ளனர். அப்போது கோவிலின் அருகிலிருந்த மொட்டைத் தென்னை மரம் திடீரெனச் சிலிர்த்துக் குலைகளுடன் காட்சிதரக் கண்டு அதிர்ச்சியடைந்த அவர்கள் அவ்விடத்தை விட்டு அகன்றனர் என முன்னோர்கள் கூறுவர்.

உயர்சைவ வேளாள குலத் தோன்றலாகிய முருகேசு என்பாருக்கு இவ்வாலய வரலாற்றுடன் நெருங்கிய தொடர்பு காணப்படுகிறது. அவ்வேளையில் முருகேசுவின் முந்திய தலைமுறையினரான மணியக் காரன் உடையாருக்கும் முதாதையர்கள் ஆலயத்தைப் பரிபாலித் திருக்கின்றனர்.

போர்த்துக்கேயர்களை அடுத்துவந்த ஒல்லாந்தர் காலத்திலும் இந்து ஆலயங்கள் தலையெடுக்க முடியாத நிலை இருந்தது. பிற்பட்ட ஒல்லாந்தர் காலத்திலும் ஆங்கிலேயர் காலத்திலும் நிலைமை சிறிது மாறியது. ஆலயங்கள் சிறிது சிறிதாக அமைக்கப்பட்டுப் பகிரங்கமாக வழிபாடு செய்யக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டது. முருகேசுவின் சிறிய தகப்பனாராகிய பெரிய சாஸ்திரியார் என்பார் அம்பாளின் சிலை ஒன்றைப் பெட்டகம் ஒன்றினுள் வைத்து வணங்கிவந்தார். தமது தம்பி முத்தருடன் ஏற்பட்ட சிறிய வாய்த் தகராறு ஒன்றின்போது முத்தர்

கூழ்ப்பானையைப் பெட்டகத்தின்மேல் வீசி எறிந்ததனால் பெரிய சாஸ்திரியார் பெட்டகத்திலிருந்த அம்பாள் சிலையை பக்கத்திலிருந்த அகழிப் பற்றையினுள் வீசி எறிந்துவிட்டார்.

சில காலங்களின்பின் 19ஆம் நூற்றாண்டில் (1877 அளவில்) அம்பாள் பக்தனும் பெரிய சாஸ்திரியாரின் தமையனாராகிய இராமரின் மகனும் ஆகிய முருகேசுவின் கனவில் ஒரு சோமவாரநாளில் அம்பாள் தோன்றி தான் இருக்கும் இடத்தையும் காட்டிச் 'சீரணி'வளவில் தமக்கு ஓர் ஆலயம் அமைக்கும்படியும் கேட்டுக்கொண்டாள். அதற்கமைய இவ்வாலயம் அமைக்கப்பட்டது. அங்கு பக்திமார்க்கமான வழிபாடுகள் நடைபெறலாயின.

இராமன் உடையார் அவர்களின் தோம்பின்படி 'சீரணி' என்ற பெயர் கொண்ட நாற்பத்தைந்து பரப்பு நிலம் அவருக்குரியதாக இருந்துள்ளது. இப்பதிவேடு கச்சேரியில் இருப்பதைக் காணலாம்.

இராமரின் சகோதரி காமாட்சி காரைநகரைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட வைத்திலிங்கம் என்பாரைத் திருமணம் செய்து வாழ்ந்து வந்தவர். இவர்கள் சுத்த சைவர்களாக ஆசார ஒழுக்கத்துடன் வாழ்ந்து வந்தமையால் முருகேசு கேட்டுக்கொண்டமைக்கிணங்க அம்பிகையின் பூசை வழிபாடுகளைச் சிறப்பாக நடத்தி வந்தனர்.

இவர்களுக்கு இரு ஆண்பிள்ளைகள். மூத்தவர் நடராசா. இளையவர் சிறு வயதிலேயே காணாமல் போய்விட்டார். மீண்டும் முதுவயதிலே சமுகமளித்தார் (சாமியார்). தந்தை வழியில் நடராசாவும் கோவிலை நன்கு பரிபாலித்து வந்தார்.

இவர்களின் இனசன வழியில் தெய்வானைப்பிள்ளை, அன்னப்பிள்ளை, நன்னிப்பிள்ளை, மயில்வாகனம், பெரியபிள்ளை, சின்னப்பிள்ளை, வேலர் ஆகியோர் இக்கோவில் பணியில் இசைந்து வாழ்ந்தனர்.

நடராசா இயற்கை எய்திய பின்னர் முருகேசுவின் மைந்தர் முருகேசு தம்பையா ஆலயத்தைப் பரிபாலித்துவந்தார். இவர் சீரணியில் பிரபல ஆதிமுதல் கூட்டுறவுச் சங்க விநியோகஸ்தராகவும் பிரபல வர்த்தகராகவும் சிறப்புற்றிருந்தார் அத்துடன் விவசாயத்திலும் பெரும் ஈடுபாடு உடையவராகவும் விளங்கினார். இவர் மிகுந்த இறைபக்தியும் பண்பும் நிறைந்தவராகச் சிறப்புடன் வாழ்ந்தார். அவரைத் தொடர்ந்து அவர்மகன் தம்பையா பரஞ்சோதி ஆதீனகர்த்தராக இருந்து பரிபாலனம் செய்து வருகிறார். இவரது வழிகாட்டலில் இவரோடு இணைந்து அறங்காவலர் சபை ஒன்றும் செயற்பட்டு வருகிறது.

ஆலயத்திற்குப் பின்புறமுள்ள சீரணி வளவு என்ற காணி ஆதீனகர்த்தரின் மைத்துனராகிய ஏகநாதனுக்குச் சொந்தமானது. அதனை அவர் ஆலயத்திற்கு உபகரித்து அம்பிகையின் பணியில் இணைந்திருக்கின்றார். முதாதையர்வழி உறவினரும் சீரணியைச் சேர்ந்தவரும் லண்டனில் இருப்பவருமாகிய இராசரத்தினம் சிவகுமார் இவ்வாலயத்தில் பெரும்பணிகள் பலவற்றை நிறைவேற்றியிருக்கிறார். மேற்குவாசற் கோபுரத்தை முழுமையாகப் பொறுப்பெடுத்துச் செய்வதுடன் கல்யாண மண்டபமும் கட்டியிருக்கிறார். கைலாய வாகனம் செய்து தந்ததுடன் இன்னும் சில பணிகளிலும் ஈடுபட்டிருக்கிறார்.

ஆலய பரிபாலனம் சம்பந்தமாக அவ்வப்போது சில முரண்பாடுகள் சில விஷயங்களால் ஏற்பட்டு அரச படையினரின் தலையீடு, நீதிமன்ற விசாரணை முதலிய இடையூறுகள் ஏற்பட்டிருந்தாலும் அம்பாளின் அனுக்கிரகத்தால் அவை யாவும் தவிடுபொடியாகி யாவும் சிறப்பான முறையில் நடந்துவருகிறது. அம்பிகையின் அருளாட்சி அற்புதமாக நடந்துவருவதையிட்டு மகிழ்ச்சியுடன் பிரார்த்திப்போமாக.

ஔறபன்யில்,
முருகேசு தம்பையா பரஞ்சோதி
ஆதீனகர்த்தர்.

தம்பையா பரஞ்சோதி
ஆதீனகர்த்தா
அம்பாள் தந்த கொடை
இதில் உள்ள தோத்திரங்களை தொகுத்தவர்
அம்பாளின் கடைச்சம் பெற்று
இப்பாடல்களை வெளியிட்டுள்ளார்
மக்களின் புன்னகைக்கு அனுபவமாக
எடுத்துக் காட்டியுள்ளார்.

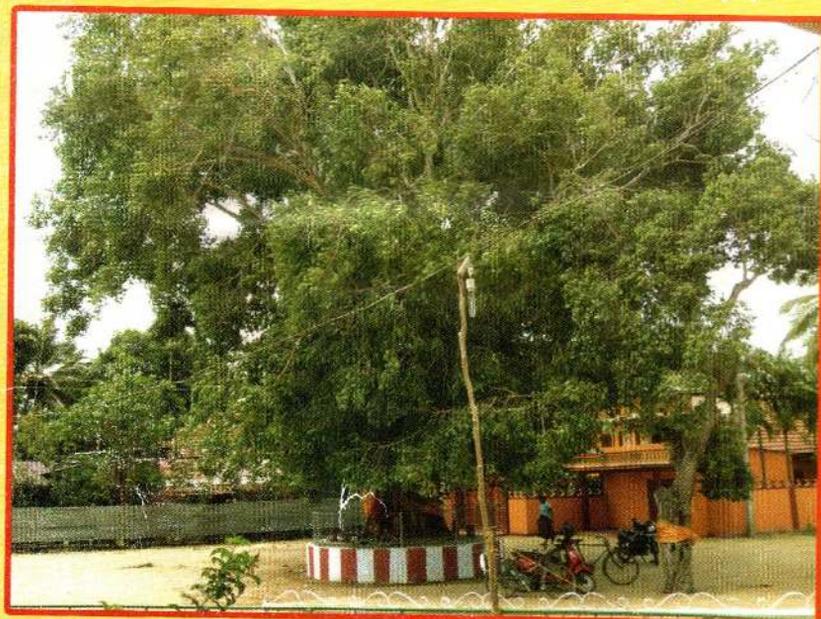
அம்பாளின் கிருபை

ஆதீனகர்த்தா
தம்பையா பரஞ்சோதி

சீரணி நாகபூஷணி ஆயத்தின் அழகுத் தோற்றம்

தலவிருட்சத்தின் கம்பீரக் காட்சி

சீரணிப் பதியில் வாழ்பவளே

சீரணி என்னும் சீர்கொண்ட பதியில் வாழும் அம்பிகையே
தில்லையம்பதிபோல் சீர்சிறப்புடைய சீரணிப்பதியினிலே
பூலோகம் எங்கும் வாழும் உயிர்கள் பூச்சி புழுக்களுக்கும்
புண்ணியம் சேர்த்து உணவினை ஊட்டும் உத்தமத் தாயாரே

சீர்கொண்ட சிவகாமி என்றபெயர் கொண்டவளே
சீர்வயல்கள் சூழ்ந்த பதி சேர்ந்த எங்கள் அம்பிகையே
ஏழைமக்களின் துயரம் போக்கி என்றும் காப்பவளே
என்றும் உந்தன் கருணை கொண்ட பூமுகம் காண்போமே

சீர்வயல்சேர் பசுக்கள் எல்லாம் பால் சொரியும் உன் அருளால்
சிறப்புடனே அபிஷேகம் கண்குளிரப் பார்ப்போமே
ஆறு குளம் வயல்காணக் கங்கையிலே கூத்தாடும்
சீருடைய சிவகாமி உன்பதங்கள் காண்போமே

இதயம் கொண்ட நாகேஸ்வரி உன்னருகில் எமையழைப்பாய்
ஏழைதுயர் தீர்த்திடுவாய் பலாபலன்கள் நாம் அறிவோம்
ஏற்பிடிக்கும் மானிடர்க்கு கதிர்மணிகள் விளைத்திடுவாய்
பூமியெல்லாம் காத்திடவே புன்னகையில் மகிழ்வாயே!

என்மனப் பாரம் துடைப்பவளே

என்மனப் பாரம் துடைப்பவளே - உத்தமியே
எனைக் கடைக்கண் பாராயோ?
நயவஞ்சகரை அழிப்பவளே - கொடிய
பிணி எல்லாம் தீர்ப்பவளே
பகைவர்களின் வஞ்சகம் பொறாமை - நிலை
என்றும் அழிக்க வல்லவளே
உலகத் துள்பங்கள் தீர்ப்பவளே - உத்தமியாய்
பத்தினியாய் அகிலமெலாம் நிலைகொண்டிருப்பவளே
அபிராமி அம்மா - அகில
உலகமெல்லாம் குடிக்கொண்டு இருப்பவளே

அம்மா சரணம் சரணடைந்தேன் - அம்மா
பஞ்ச பூதங்கள் யாவையும் கட்டியாள்பவளே
உன் பாதம் தொழுவோர்க்கு வினை
தீர்ப்பவளே ஆதிபராசக்தி வடிவானவளே
உள் அன்பு உள்ளவர்க்கு காட்சி - கொடுப்பவளே
நயவஞ்சகரை அழிப்பவளே
எம் கொடிய பிணி எல்லாம் தீர்ப்பவளே
புவனேஸ்வரி அம்மா
மாதவியே உத்தமியே பூவுலகை காப்பவளே
மாயையை அழிப்பவளே மலைமகளே

அசுரரை அழித்தவளே
 தீவினை கொண்டவரை அழிப்பவளே
 பூவுலகை காத்தருள் புரிபவளே
 சரணம் அடைந்தவரைக் காப்பவளே மலைமகளே
 கொடிய அசுரரை அழித்தவளே மலைமகளே
 வீரம் எல்லாம் தருபவளே ஜெய வெற்றி தருபவளே
 பாசத்தைத் தருபவளே மாதவம் செய்வோர்க்கு
 அருள்கொடுப்பவளே மலைமகளே
 அடியவர்க்கு வெற்றிகள் கொடுப்பளே
 பூவுலகம் ஆள்பவளே தீயன அழிப்பவளே
 தாமரை மலரில் வீற்றிருப்பவளே - இன்முகம் பூத்து
 மலர் மேல் வீற்றிருப்பவளே

மனமே மகிழ ஆனந்தம்
 தருபவளே மலை மகளே
 கொடிய அரக்கரை அழித்தவளே
 துதிக்கப்படுபவளே உன் திருவடி சரணம் அம்மா
 அடியாரை காப்பவளே உன் திருவடி சரணம்
 அடியார்க்கு அருள் பாலிப்பவளே
 வானோரும் புகழ ஆள்பவளே
 சரணம் அம்மா!

அம்பிகையின் அருள் பெருகட்டும்

ஆரணி பூரணி அபிராமித் தாயே கடைக்கண் பாராயோ?
ஆயிரம் கண் உடையாள்
சீரணி மக்களின் துயரம் தீர்க்காயோ அபிராமித் தாயே
உன் பாதம் மலர் போட்டுத் தொழுவோம் அம்மா
வீதியில் உலாவும் பசுக்கள் எல்லாம்
பால் அபிஷேகம் செய்ய நான் காணும் காட்சி எல்லாம்
உள்ளம் சிலுசிலுக்க வைக்குதம்மா தாயே
மக்கள் குறை எல்லாம் தீர்ப்பாய் அம்மா
மக்கள் தூய்மையான செயலாற்ற மழை பொழிய அருள்
மக்களுக்குக் காட்சியளிக்க அருள்மழை பொழிய
காற்றோடு காற்றாக வந்தாய் அம்மா
உன் பாதம் சரண் அடைந்தேன் அம்மா

புன்னகை பூத்தவளே

புன்னகை பூத்தவளே ஆயிரம் கண் உடையவளே
புவனம் எல்லாம் ஆள்பவளே பூ உலகை ஆள்பவளே
மங்கை வடிவம் கொண்டு மலர் கொண்டு புகழ் கொண்டு
ஆறாத மேனி எல்லாம் ஆறவைப்பவளே - உன்னை
எண்ணிவரும் அடியார்களை என்றென்றும் காப்பவளே
எண்ணிவரும் துயரமெல்லாம் தீர்ப்பவளே
பூ உலகை ஆள்பவளே அகிலாண்ட நாயகியே
உத்தமர்களை மேலோங்கி வாழ வைப்பவளே
சின்னஞ்சிறு பிள்ளைபோல நடப்பவளே
செந்தாமரை தனில் மலர்பவளே
மகிழம்பூ மேல் பூத்தவளே
மங்கை என்னும் வடிவம் கொண்டு
மானிடர்களை மகிழ வைப்பவளே
துன்பம் எல்லாம் துடைப்பவளே உத்தமராக்குப்பவளே
கன்னியாகுமரியாகும் கடமைகளைத் துடைப்பவளே
ஈரேழு மேனியாகி எழுந்து நிற்பவளே
ஐந்து தலைகொண்டு ஆளும் நாயகியே
உன்கோலத்தை காண்பதற்கு ஆயிரம் கண் போதாதே
அம்மா அபிராமித் தாயே
மண்ணுலகம் விண்ணுலகம் மூவுலகம் ஆள்பவளே
அரும் பெரும் ஜோதியாய் மலர்ந்து

காரைக்கால் அம்மையாகி கருவாகி உருவாகி
அந்தணர்களாகி தேவர் குலத்தை ஆளும் பராசக்தியே
உன் வடிவம் என்னம்மா?

குழந்தை வடிவம் ஆகி சிறுவயதாகி
கீச்சிடும் குரலுடன் பேசுவாயம்மா
சீரணி என்னும் தடாகத்தில் வீற்றிருப்பவளே
புன்னகை கொண்டு மக்களை மகிழ்விப்பாயே

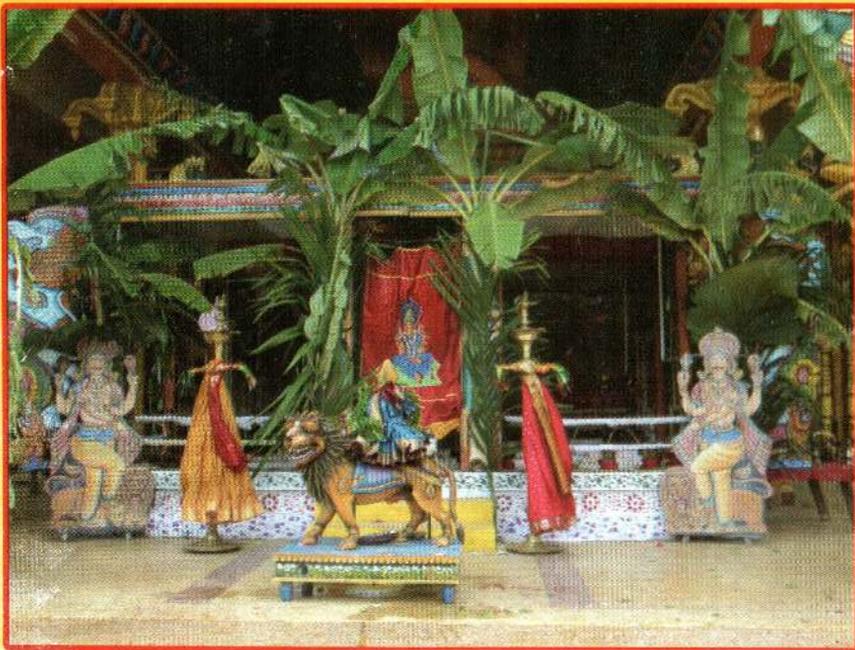
அம்மா,

ஏர்பூட்டி உழுவோருக்கு மணிமணியாய் விளைவிக்கும் அம்மா
அதை அறுவடை செய்து பதப்படுத்தி அமுதிடுவேன்
அம்மா

தாயில் நிறைந்தவளே,

தாயென்றும் மேல் என்றும் பெருமை கொண்டவளே
அன்புக்கிணையானவளே எங்களை அரவணைத்து
சீராட்டித் தாலாட்டித் தாலாட்டுகிறாயே

உன் பணி எப்பொழுதும் செய்து என் பணி தீர்ப்பேன்
அம்மா அருள் தரும் தாயே உன் புகழ் பாடுவேன்
அம்மா என்றென்றும் உன் பாதம் தொழுவேன் அம்மா

கும்பாபிலேக யாகசாலை

வின்துயர்ந்த விமானம்

Digitized by Noolaham Foundation.

நாகமணி பூத்திருக்கும் நாகமணித் தாயே

நாகமணி பூத்திருக்கும் நாகமணித் தாயே அகிலமெல்லாம்
வீற்றிருக்கும் தாயே சீரணி என்னும் பதியில் சீர்கொண்டு
சீரணி மக்கள் துயரம் தீர்க்க வந்தவளே
அகில நாயகி அபிராமித் தாயே கடைக்கண் பாராயோ
சீரணியில் வாழும் சித்தர்கள் எல்லோரும் உன் உருவத்தை
காண்பதற்குக் காட்சி அளித்தாயம்மா
காற்றாயும் மழையாயும் உள்ளம் குளிர உதிரமெல்லாம் உதிர
பாவைகள்போல் பார்ப்பவர்களுக்குக் காட்சி அளித்தாயம்மா
ஈரேழு உலகத்தையும் ஆளவந்தவளே அபிராமித் தாயே
என் முகம் பாராயோ ஏழைகளின் துயரம் தீர்க்க வந்தவளே
ஊர் மக்களைப் பேணிக் காப்பவளே
உலகத்தை உள்ளங்கையில் வைத்திருப்பவளே
அதைப் பார்ப்பதற்கு ஊர்மக்கள் எல்லாம்
ஓடிவந்து சரணடைந்தார்களே

சீரணி என்னும் பதியில் சிறப்புற்ற
முருகேசர் என்னும் உடலில் புகுந்து
உனது சிந்தனையை உருவாக்கி காட்சி அளித்தவளே
இளநீராயும் மரமாயும் காற்றாயும் கலந்து நின்றாயே
வந்த போத்துக்கேயர் எல்லாம் திகைத்தார்கள் அம்மா
தினகக்க வைத்த நாயகியே

பெளர்ணமி அன்று காட்சி அளித்தாய்
பாராத லோகம் எல்லாம் என் சிந்தனையில் உருவாகி
பூத்தவண்ணம் காத்தவளே ஆரணி பூரணி அபிராமி
தாயே உன் கடைக்கண் பாராயோ அம்மா
பார்த்த முகம் எல்லாம் பசி தீர்ப்பவளே நாயகியே
எப்பொழுது உன் காலடியில் சரண் அடைவேன் அம்மா

சீரணியில் வீற்றிருக்கும் ஸ்ரீ நாகேஸ்வரி தாயே
சித்திரா பெளர்ணமி அன்று
இரதத்தில் ஊர்கொண்டு ஊர்வலம் வருவாயம்மா
பதினெட்டுத் தினங்கள் சித்தர்கள் எல்லாம் கூடி தீர்ந்துவர
குழல் சந்தி வர நாயகியே
தன் பிள்ளை என்று கட்டி அணைத்தாயே அம்மா
கன்றொன்று துள்ளப் பால் சுரக்கும் தாயே
கற்புள்ள மங்கையே ஊரெல்லாம் மக்களுக்கு
காட்சி அளிப்பவளே கற்பூர நாயகியே
உன் பாதம் தொழுவதற்கு எப்பொழுது அழைப்பாயம்மா?

சீரணி என்னும் பதிகொண்டு உமையவளே
கோடானுகோடி மக்கள் எல்லாம் காண்பவளே
கனல்போல் உலகை ஆள வந்தவளே
உத்தமி பத்தினி கைலாய நாயகியே
கைலை மலையை ஆள்பவளே

உன் பாலகனாக உன் மடியில் தூங்குகிறோம்மா
 வீரசக்தி பகைவர்கள் எல்லாரையும் அழித்துத்
 தன்வசம் ஆக்குபவளே பத்தினி புவனேஸ்வரியம்மா
 ஆறேழு உலகத்தையும் கண்டு களித்த
 மானிடர்க்கு உன் காட்சியைக் காண வைப்பாயே
 அம்மா உன்னை நினைக்க என் மேல் சிலிர்க்குதம்மா
 உன் மடியில் எப்போதம்மா பிறப்போம்மா
 கனவாகக் காட்சி கண்டோம்மா
 நினைவு செயலாகி செயல் உருவாகி
 உள்ளமெல்லாம் பூத்திருப்பவளே கடைக்கண் பாராயோ
 அம்மா உன் பாதங்களை தழுவி நாங்கள் மகிழ்ச்சி
 அடைகின்றோம்
 அம்மா ஆறாயும் வெள்ளமாயும் அலை ஓட
 காணும் காட்சி தானம்மா உண்மையானது

நீ கருமார் அம்மன் ஸ்தோத்திரம்

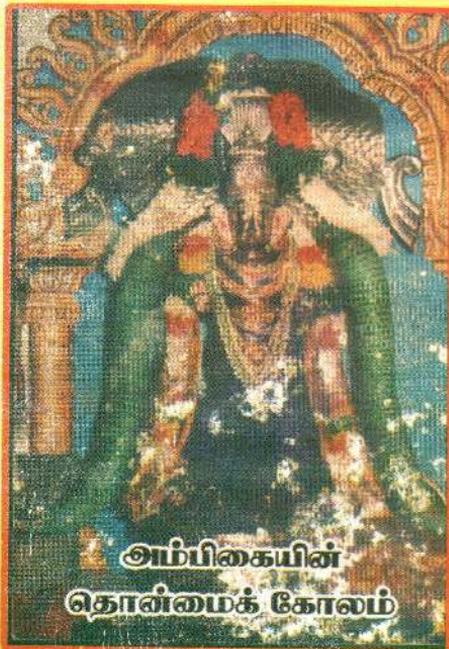
கற்பூர நாயகியே கனக வல்லி
காளி மகமாயி கருமாரி அம்மா
பொற்கோவில் கொண்ட சிவகாமி அம்மா
பூவிருந்தவல்லி தெய்வ யானையம்மா
விற்கோல வேத வல்லி விசாலாட்சி
விழிக்கோல மாம்துரை மீனாட்சி
சொற்கோவில் நான் அமைத்தேன் இங்கு தாயே
சுடராக வாழ்விப்பாய் என்னை நீயே
(கற்பூர)

புவனம் முழுதும் ஆளுகின்ற புவனேஸ்வரி
புரம் எரித்தோன் புறம் இருக்கும் பரமேஸ்வரி
நவ நவமாய் வடிவாகும் மகேஸ்வரி
நம்பினவர் கைவிளக்கே ஸர்வேஸ்வரி
கவலைகளைத் தீர்த்துவிடும் காளீஸ்வரி
கார்இருளின் தீச்சுடரே ஜோதீஸ்வரி
உவமானப் பரம்பொருளே ஜகதீஸ்வரி
உன்னடிமைச் சிறியேனை நீ ஆதரி
(கற்பூர)

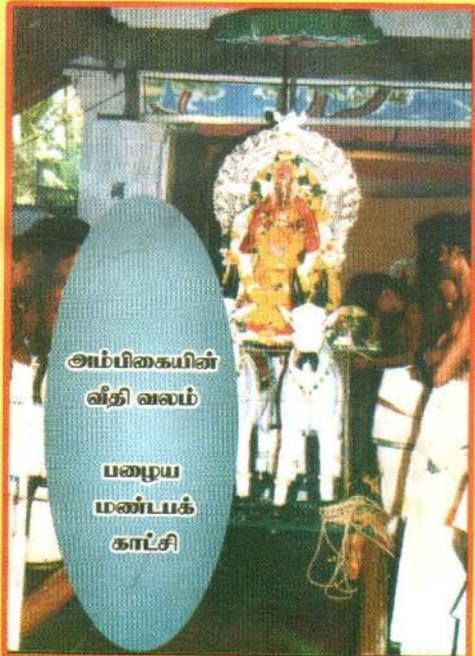
உன்னிடத்தில் சொல்லாமல் வேறு எந்த
உறவிடத்தில் முறையிடுவேன் தாயே எந்தன்
அன்னையவள் நீயிருக்க உலகில் மற்ற
அன்னியரைக் கெஞ்சிடுதல் முறையோ அம்மா
கண்ணீரைத் துடைத்துவிட ஓடிவா அம்மா
காத்திருக்க வைத்திடுதல் சரியோ அம்மா

அம்பிகையின் வீதி வலம் - பழைய மண்டபக் காட்சி

அம்பிகையின்
தொளிமைக் கோலம்

அம்பிகையின்
வீதி வலம்

பழைய
மண்டபக்
காட்சி

சின்னவனின் குரல் கேட்டு உன் முகம் திருப்பு
சிரித்தபடி என்னைத் தினம் வழி அனுப்பு
(கற்பூர)

கண்இரண்டும் உன்னடியே காணவேண்டும்
கால்இரண்டும் உன்அடியே நாடவேண்டும்
பண்அமைக்கும் நா உனையே பாடவேண்டும்
பக்தியோடு கைஉனையே கூடவேண்டும்
எண்ணம் எல்லாம் உன்நினைவே ஆகவேண்டும்
இருப்பதெல்லாம் உன்னுடைய ஆகவேண்டும்
மண்அளக்கும் சமயபுர மாரி அம்மா
மகனுடைய குறைகளையும் தீரும் அம்மா
(கற்பூர)

நெற்றியிலுன் குங்குமமே நிறையவேண்டும்
நெஞ்சினில்உன் திருநாமம் வழியவேண்டும்.
கற்றதெல்லாம் மேன்மேலும் பெருகவேண்டும்
கவிதையிலே உன்நாமம் வாழவேண்டும்
சுற்றம் எல்லாம் நீடுழி வாழவேண்டும்
ஜோதியிலே நீஇருந்து ஆளவேண்டும்
மற்றதெல்லாம் நான் உனக்குச் சொல்லலாமா
மடிமீது பிள்ளை என்னைத் தள்ளலாமா
(கற்பூர)

அன்னைக்கு உபகாரம் செய்வதுண்டோ?
அருள்செய்ய இந்நேரம் ஆவதுண்டோ?
கண்ணுக்கு இமை இன்றிக் காவல் உண்டோ?
கன்றுக்குப் பசுவன்றிச் சொந்தம் உண்டோ?

முன்னைக்கும் பின்னைக்கும் பார்ப்பதுண்டோ?
முழுமைக்கும் நீ எந்தன் அன்னையன்றோ?
எண்ணெய்க்கும் விளக்குக்கும் பேதமுண்டோ?
என்றைக்கும் நான் உன்தன் பிள்ளையன்றோ?
(கற்பூர)

அன்புக்கே நான் அடிமை ஆகவேண்டும்
அறிவுக்கே என்காது கேட்க வேண்டும்
வம்புக்கே போகாமல் இருக்க வேண்டும்
வஞ்சத்தை என்நெஞ்சம் அறுக்கவேண்டும்
பண்புக்கே உயிர்வாழ ஆசைவேண்டும்
பரிவுக்கே நான் என்றும் பணியவேண்டும்
என்பக்கம் இவைஎல்லாம் இருக்கவேண்டும்
என்னோடு நீ என்றும் வாழவேண்டும்
(கற்பூர)

கும்பிடவோ கை இரண்டு போதவில்லை
கூப்பிடவோ நா ஒன்றால் முடியவில்லை
நம்பிடவோ மெய்அதனில் சக்தி இல்லை
நடந்திடவோ கால்இரண்டில் ஆகவில்லை
செம்பவள வாய்அழகி உன் எழிலோ
சின்ன இரு கண்களுக்குள் அடங்கவில்லை
அம்பளவு விழியாளே உன்னை என்றும்
அடிபணியும் ஆசைக்கோர் அளவும் இல்லை
(கற்பூர)

காற்றாகிக் கனலாகிக் கடலாகினாய்
கருவாகி உயிராகி உடலாகினாய்

நேற்றாகி: இன்றாகி நாளாகினாய்
 நிலமாகி பயிராகி உணவாகினாய்
 தோற்றாலும் ஜெயித்தாலும் வாழ்வாகினாய்
 தொழுதாலும் அழுதாலும் வடிவாகினாய்
 போற்றாத நாளில்லை தாயே உன்னை
 பொருளோடு புகழோடு வைப்பாய் என்னை
 (கற்பூர)

ஐந்து தலை நாகமாய் வந்தாய் அம்மா

ஐந்துலை நாகமாய் உரு எடுத்து வந்தாய் அம்மா
 புஷ்ப ரதத்தினிலே கைலாயம் சென்றாயம்மா
 பாம்பாயும் கனலாயும் காற்றாயும் வடிவெடுத்து வந்தாயம்மா
 பக்தர்கள் குறைதீர்க்க வந்தாயம்மா
 நாகம் குடைபிடிக்க நல்ல பாம்பு தாலாட்ட
 வீதி உலா வந்து எங்களைக் காத்தாயம்மா
 சீரணித் தாயே சீர் கொண்டவளே
 சீரணி வாழ் சித்தர்கள் எல்லாரையும் கையில் கொண்டு
 கைலைமலை சென்றவளே உன்பாதம் எப்போ காண்போம்
 என் கண்ணீரால் உன் பாதம் துடைப்பேன் அம்மா
 உன் நினைவோடுதான் என் உள்ளம் மலரும் அம்மா
 உன் நினைவு அன்றி யாவற்றையும் அறியேன் அம்மா
 சரணம் சரணம் அம்மா

கப்பல் பாட்டு

(மனிதன் வாழ்க்கை கப்பல் போல)

சீர்கொண்ட அடைக்கலத்தில் செய்ய முருகேசன் கப்பல்
தெய்வீகமாயருள் விளங்கிச் சீதரனே முதலானோர்
ஏர்மருவும் பல மணிகள் இலங்கை வசைபாய் துலங்க
எண்ணிய தேவர்குழாம் ஏவலராய் தாமிலங்க

இந்தையா ஐரூர்

ஏர்கொண்ட மண்டலங்க ளெண்டிசையுங் காக்க
இதமான மன்னுயிர்க ளின்பமுறை தேங்க
பார்கொண்ட சிவநாமப் பீரங்கி தீர்பட
பழமறையினாலாத்து கயிறெங்கும் நேர
பட்டணஞ் செட்டிகோ முட்டிமார் தங்கள்
பருவமுறை யீட்டனா லாரம்பமாக
தார்கொண்ட சிவஞான குங்கும கலாரம்
தானிய வோடியதுவே கப்பல் ஏலேலோ

ஏலையெலோ

மருதமரத்தடியில் வீற்றிருக்கும் ஸ்ரீ நாகேஸ்வரி தாயே
 மக்களெல்லாம் திரண்டுவர கண்கொள்ளாக் காட்சியடி தாயே
 கடல்மீது பாய்க்கப்பல் தொடுத்திருக்க
 அலைமேலே போகுதணை உன் கப்பல்
 காற்றோடு காற்றாய் கலந்திருந்தாய் அம்மா
 பாய்மரம் மேலே உன் நிழல் வீச
 புயலாக அடித்து கரை ஒதுங்குதம்மா உன் பாய்மரம்

ஏலையெலோ

வெய்யகன லோங்கி நற்காரியம் பாற்க
 மெய்மறந்து பாஞ்சாலி ஆஞ்சான்
 துய்யதனா மாரிசன் சுக்கான் பிடிக்க
 சொல்லரிய ஈசனும் ஆட்கொள்ள கணக்கனாக
 பதுமனையில் இந்திரன் கற்புநிலை பார்க்க
 வெற்றிசை வர்ணனும் வெம்பாசே சாம்ப
 ஐயமில் துருதுவி ஓடலி யாக
 அலகவதி கலாசண்ணன் கலாசண்ணனாக
 மயில்மேவும் மலைமேவும் ஆகாசக் கடலில்
 வடிவுள்ள பாய்விரித் தோடுதே கப்பல்

ஏலையெலோ

பஞ்சபுரப் பலகை கப்பலாய்ச் சேர்த்து
 பாங்கான ஓங்காரப் பாய்மரம் நாட்டி
 நெஞ்சு மனம் புத்தி அகங்கார சித்தம்
 மனாபி மானமும் கயிறாகச் சேர்த்து
 ஐந்தெழுத்தைக் கட்டிச் சரக்காக ஏற்றி
 ஐம்புலன் தன்னிலே சுக்கான் நிறுத்தி
 நெஞ்சுக் கடைச்சத்தால் சீனிப்பாய் தூக்கி
 சிவனுடைய திருப்பொருளைச் சிந்தையில் நினைத்து
 தஞ்சல் ஆந்த வெள்ளத்தில் தானே
 போகுதடை சர்வரதம் பிரம்மரதம்

ஏலையெலோ

களவையும் கேள்வையும் தள்ளடா தள்ளு
 கருணைக் கடலிலே தள்ளடா கப்பல்
 நிரகுணம் தன்னிலே தள்ளடா தள்ளு
 நிறைந்தபரி பூரணத்தால் தள்ளடா தள்ளு
 திக்குத் திசையெங்கும் தள்ளடா தள்ளு
 முக்கண்ணை மூன்றையும் தள்ளடா தள்ளு
 முப்பாலுக் கப்பாலே தள்ளடா கப்பல்
 பக்கமுடன் கீமேலும் தள்ளடா தள்ளு
 பரவெளிக் கப்பாலே போகுதடா கப்பல்

ஏலையெலோ

மங்களம்

இராகம் : சுருட்டி

தாளம் : ஆதி

பல்லவி

மங்களம் மங்களம் நித்தியசுப மங்களம்

அனுபல்லவி

செங்கைவடி வேலவர்க்கும் தேவியுமை பாலருக்கும்
செங்கமலக் காலருக்கும் தேவர் மகிழ் லோலருக்கும்
மங்களம்

சரணம்

விந்து நாத நாதருக்கும் வேதர் தொழு பாதருக்கும்
சந்தரச வேதருக்கும் தானவனின் காதகர்க்கும்
அடைக்கலத்தின் வாசருக்கும் அன்பர் கிருபேசருக்கும்
தொடைக் கடம்ப நேசருக்கும் துங்கமுரு கேசருக்கும்
மங்களம்

உ

ஓளவையார் அருளிச் செய்த நல்வழி

காப்பு

பாலுந் தெளிதேனும் பாகும் பருப்புமவை
நாலுங் கலந்துனக்கு நான்தருவேன் - கோலஞ்செய்
துங்கக் கரிமுகத்துத் தூமணியே நீயெனக்குச்
சங்கத் தமிழ்மூன்றுந் தா.

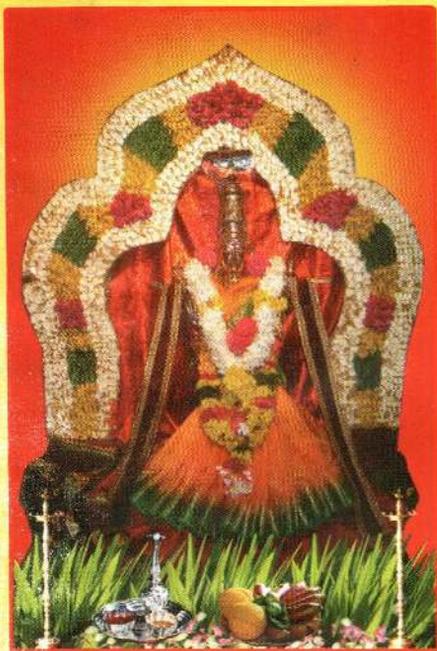
புண்ணியமாம் பாவம்போம் போனநாட் செய்தவை
மண்ணிற் பிறந்தார்க்கு வைத்தபொருள் - எண்ணுங்கால்
ஈதொழிய வேறில்லை யெச்சமயத் தோர்சொல்லுந்
தீதொழிய நன்மை செயல். 1

வருந்தி யழைத்தாலும் வாராத வாரா
பொருந்துவன போயினென்றாற் போகா - இருந்தேங்கி
நெஞ்சம் புண்ணாக நெடுந்தூரந் தானினைந்து
துஞ்சுவதே மாந்தர் தொழில். 2

ஆண்டாண்டு தோறு மழுது புரண்டாலும்
மாண்டார் வருவரோ மாநிலத்தீர் - வேண்டா
நமக்கு மதுவழியே நாம்போ மளவும்
எமக்கென்னென் றிட்டுண் டிரும். 3

ஒருநா ளுணவை யொழியென்றா லொழியாய்
இருநாளுக் கேலென்றா லேலாய் - ஒரு நாளும்
என்னே வறியா யிடும்பைக்கூ ரென்வயிறே
உன்னோடு வாழ்த லரிது. 4

ஆற்றங் கரையின் மரமு மரசறிய
வீற்றிருந்த வாழ்வும் விழுமன்றே - ஏற்றம்
உழுதுண்டு வாழ்வதற் கொப்பில்லைக் கண்டீர்
பழுதுண்டு வேறோர் பணிக்கு. 5

அம்பிகையின் அருட்கோலம்

அருள்வீசம் உலாக் காட்சி

பிரதிஷ்டா பிரதமகுரு

நித்ய சிவாசார்யர்

சிவமுத் சி. ஷெயகுமாரக் குருக்கள் சிவமுத் கு. சோமாஸ்கந்தக் குருக்கள்

சிவாய நமவென்று சிந்தித் திருப்போர்க்கு
அபாய மொருநாளு மில்லை - உபாயம்
இதுவே மதியாகு மல்லாத வெல்லாம்
விதியே மதியாய் விடும்.

6

பாடுபட்டுத் தேடிப் பணத்தைப் புதைத்துவைத்துக்
கேடுகெட்ட மானுடரே கேளுங்கள் - கூடுவிட்டிங்(கு)
ஆவிதான் போயினபின் யாரே யனுபவிப்பார்
பாவிகா ளந்தப் பணம்.

7

வேதாளஞ் சேருமே வெள்ளெருக்குப் பூக்குமே
பாதாள மூலி படருமே - மூதேவி
சென்றிருந்து வாழ்வளே சேடன் குடிபுகுமே
மன்றோரஞ் சொன்னார் மனை.

8

நீறில்லா நெற்றிபாழ் நெய்யில்லா வுண்டிபாழ்
ஆறில்லா வுருக் கழகுபாழ் - மாறில்
உடன்பிறப் பில்லா வுடம்புபாழ் பாழே
மடக்கொடி யில்லா மனை.

9

ஆன முதலி லதிகஞ் செலவானால்
மான மழிந்து மதிக்கெட்டுப் - போனதிசை
எல்லார்க்குங் கள்ளனா யேழ்பிறப்புந் தீயனாய்
நல்லார்க்கும் பொல்லனா நாடு.

10

மாணங் குலங்கல்வி வண்மை யறிவுடைமை
தூணந் தவமுயற்சி தாளாண்மை - தேனின்
பசிவந்த சொல்லியர்மேற் காமுறுதல் பத்தும்
பசிவந் திடப்பறந்து போம்.

11

ஒன்றை நினைக்கி னதுவொழிந்திட் டொன்றாகும்
ஆன்றி யதுவரினும் வந்தெய்தும் - ஒன்றை
நினையாது முன்வந்து நிற்பினும் நிற்கும்
எனையாளு மீசன் செயல்.

12

உண்பது நாழியுடுப்பது நான்கு முழம்
எண்பது கோடிநினைந் தெண்ணுவன - கண்புதைந்த
மாந்தர் குடிவாழ்க்கை மண்ணின் கலம்போலச்
சாந்துணையுஞ் சஞ்சலமே தான். 13

மரம்பழுத்தால் வெளவாலை வாவென்று கூவி
இரந்தழைப்பார் யாவருமங் கில்லை - சுரந்தமுதம்
கற்றா தரல்போற் கரவா தளிப்பரேல்
உற்றா ருலகத் தவர். 14

தாந்தாமுன் செய்தவினை தாமே யனுபவிப்பார்
புந்தா மரையோன் பொறிவழியே - வேந்தே
ஒறுத்தாரை யென்செயலா மூரெல்லா மொன்றா
வெறுத்தாலும் போமோ விதி. 15

இழுக்குடைய பாட்டிற் கிசைநன்று சாலும்
ஒழுக்க முயர்குலத்தி னன்று - வழக்குடைய
வீரத்தி னன்று விடானோய் பழிக்கஞ்சாத்
தாரத்தி னன்று தனி. 16

ஆறிடு மேடு மடுவும்போ லாஞ்செல்வம்
மாறிடு மேறிடு மாநிலத்தீர் - சோறிடுந்
தண்ணீரும் வாரும் தருமமே சார்பாக
உண்ணீர்மை வீறு முயர்ந்து. 17

வெட்டனவை மெத்தனவை வெல்லாவாம் வேழத்திற்
பட்டுருவுங் கோல்பஞ்சிற் பாயாது - நெட்டிருப்புப்
பாரைக்கு நெக்குவிடாப் பாறை பசுமரத்தின்
வேருக்கு நெக்கு விடும். 18

கல்லானே யானாலுங் கைப்பொருளொன் றுண்டாயின்
எல்லாருஞ் சென்றங் கெதிர்கொள்வர் - இல்லானை
இல்லாளும் வேண்டாள்மற் றீன்றெடுத்த தாய்வேண்டாள்
செல்லா தவன்வாயிற் சொல். 19

பூவாதே காய்க்கும் மரமுமுள மக்களும்
ஏவாதே நின்றுணர்வார் தாமுளரே - தூவா
விரைத்தாலு நன்றாகா வித்தெனவே பேதைக்
குரைத்தாலுந் தோன்றா துணர்வு.

20

தேவர் குறளுந் திருநாள் மறைமுடிவும்
மூவர் தமிழு முனிமொழியுங் - கோவை
திருவா சசகமுந் திருமூலர் சொல்லும்
ஒருவா சகமென் றுணர்.

21

உ

ஒளவையார் அருளிச்செய்த

ஆத்தி சூடி

காப்பு

ஆத்தி சூடி அமர்ந்த தேவனை
ஏத்தி ஏத்தித் தொழுவோம் யாமே.

01. அறஞ்செய விரும்பு.
02. ஆறுவது சினம்.
03. இயல்வது கரவேல்.
04. ஈவது விலக்கேல்.
05. உடையது விளம்பேல்.
06. ஊக்கமது கைவிடேல்.
07. எண்ணெழுத்து இகழேல்.
08. ஏற்பது இகழ்ச்சி.
09. ஐயம் இட்டுண்.
10. ஒப்புர வொழுகு.
11. ஒதுவ தொழியேல்.
12. ஒளவியம் பேசேல்.
13. அ.கஞ் சுருக்கேல்.
14. கண்டொன்று சொல்லேல்.
15. நுப்போல் வளை.
16. சனி நீராடு.
17. சூயம்பட வுரை.

27

18. இடம்பட வீடு எடேல்.
19. இணக்க மறிந்து இணங்கு.
20. தந்தை தாய் பேண்.
21. நன்றி மறவேல்.
22. பருவத்தே பயிர் செய்.
23. மண் பறித்துண்ணேல்.
24. இயல்பு அல்லாதன செயேல்.
25. அரவம் ஆடேல்.
26. இலவம் பஞ்சில் துயில்.
27. வஞ்சகம் பேசேல்.
28. அழகலாதன செயேல்.
29. இளமையில் கல்.
30. அரணை மறவேல்.
31. அனந்தல் ஆடேல்.
32. கடிவது மற.
33. காப்பது விரதம்.
34. கிழமைப்பட வாழ்.
35. கீழ்மை அகற்று.
36. குணமது கைவிடேல்.
37. கூடிப் பிரியேல்.
38. கெடுப்பது ஒழி.
39. கேள்வி முயல்.
40. கைவினை கரவேல்.
41. கொள்ளை விரும்பேல்.
42. கோதாட்டு ஒழி.
43. கௌவை அகற்று.
44. சக்கரநெறி நில்.
45. சான்றோர் இனத்திரு.
46. சித்திரம் பேசேல்.
47. சீர்மை மறவேல்.
48. சுளிக்கச் சொல்லேல்.
49. சூது விரும்பேல்.
50. செய்வன திருந்தச் செய்.
51. சேரிடம் அறிந்து சேர்.
52. சை எனத் திரியேல்.

53. சொற்சோர்வு படேல்.
54. சோம்பித் திரியேல்.
55. தக்கோன் எனத் திரி.
56. தானம் அது விரும்பு.
57. திருமாலுக்கு அடிமை செய்.
58. தீவினை அகற்று.
59. துன்பத்திற்கு இடங்கொடேல்.
60. தூக்கி வினை செய்.
61. தெய்வம் இகழேல்.
62. தேசத்தோடு ஒத்துவாழ்.
63. தையல் சொல் கேளேல்.
64. தொன்மை மறவேல்.
65. தோற்பன தொடரேல்.
66. நன்மை கடைப்பிடி.
67. நாடு ஒப்பன செய்.
68. நிலையில் பிரியேல்.
69. நீர் விளையாடேல்.
70. நுண்மை பகரேல்.
71. நூல் பல கல்.
72. நெற்பயிர் விளை.
73. நேர்பட ஒழுக்கு.
74. நைவினை நணுகேல்.
75. நொய்ய உரையேல்.
76. நோய்க்கு இடங்கொடேல்.
77. பழிப்பன பகரேல்.
78. பாம்பொடு பழகேல்.
79. பிழைபடச் சொல்லேல்.
80. பீடு பெற நில்.
81. புகழ்ந்தாரைப் போற்றி வாழ்.
82. பூமி திருத்தி உண்.
83. பெரியோரைத் துணைக் கொள்.
84. பேதமை அகற்று.
85. பையலோடு இணங்கேல்.
86. பொருள்தனைப் போற்றி வாழ்.
87. போர்த் தொழில் புரியேல்.
88. மனம் தடுமாறேல்.

89. மாற்றானுக்கு இடங்கொடேல்.
90. மீகைபடச் சொல்லேல்.
91. மீதூண் விரும்பேல்.
92. முனைமுகத்து நில்லேல்.
93. மூர்க்கரோடு இணங்கேல்.
94. மெல்லி நல்லாள் தோள்சேர்.
95. மேன் மக்கள் சொல்கேள்.
96. மைவிழியார் மனை அகல்.
97. மொழிவது அறமொழி.
98. மோகத்தை முனி.
99. வல்லமை பேசேல்.
100. வாது முற்கூறேல்.
101. வித்தை விரும்பு.
102. வீடு பெற நில்.
103. உத்தமனாய் இரு.
104. ஊருடன் கூடி வாழ்.
105. வெட்டெனப் பேசேல்.
106. வேண்டி வினை செயேல்.
107. வைகறைத் துயிலெழு.
108. ஒன்னாரைத் தேறேல்.
109. ஓரம் சொல்லேல்.

உ

ஒளவையார் அருளிச்செய்த கொன்றை வேந்தன்

காப்பு

கொன்றை வேந்தன் செல்வன் அடியினை
என்றுமேத்தித் தொழுவோம் யாமே.

நூல்

1. அன்னையும் பிதாவும் முன்னறி தெய்வம்.
2. ஆலயந் தொழுவது சாலவும் நன்று.

3. இல்லறம் அல்லது நல்லறம் அன்று.
4. ஈயார் தேட்டைத் தீயார் கொள்வர்.
5. உண்டி சுருங்குதல் பெண்டிர்க்கு அழகு.
6. ஊருடன் பகைக்கின் வேருடன் கெடும்.
7. எண்ணும் எழுத்தும் கண்ணெனத் தகும்.
8. ஏவா மக்கள் மூவா மருந்து.
9. ஐயம் புகினும் செய்வன செய்.
10. ஒருவனைப் பற்றி ஓரகத் திரு.
11. ஓதலின் நன்றே வேதியர்க்கு ஒழுக்கம்.
12. ஒளவியம் பேசுதல் ஆக்கத்திற்கு அழிவு.
13. அஃகமும் காசும் சிக்கெனத் தேடு.
14. கற்பெனப் படுவது சொல் திறம்பாமை.
15. காவல் தானே பாவையர்க்கு அழகு.
16. கிட்டா தாயின் வெட்டென மற.
17. கீழோ ராயினுந் தாழ உரை.
18. குற்றம் பார்க்கில் சுற்றம் இல்லை.
19. கூர் அம்பு ஆயினும் வீரியம் பேசேல்.
20. கெடுவது செய்யின் விடுவது கருமம்.
21. கேட்டில் உறுதி கூட்டும் உடைமை.
22. கைப்பொருள் தன்னில் மெய்ப்பொருள் கல்வி.
23. கொற்றவன் அறிதல் உற்றிடத்து உதவி
24. கோள்செவிக் குறளை காற்றுடன் நெருப்பு.
25. கௌவை சொல்லின் எவ்வருக்கும் பகை.
26. சந்ததிக்கு அழகு வந்தி செய்யாமை.
27. சான்றோர் என்கை ஈன்றோர்க்கு அழகு.
28. சிவத்தைப் பேணில் தவத்திற்கு அழகு.
29. சீரைத் தேடின ஏரைத் தேடு.
30. சுற்றத்திற்கு அழகு சூழ இருத்தல்.
31. சூதும் வாதும் வேதனை செய்யும்.
32. செய்தவம் மறந்தால் கைதவம் ஆளும்.
33. சேமம் புகினும் யாமத்து உறங்கு.

34. சையொத்து இருந்தால் ஐயம் இட்டுண்.
35. சொக்கர் என்பவர் அத்தம் பெறுவர்.
36. சோம்பர் என்பவர் தேம்பித் திரிவர்.
37. தந்தை சொல் மிக்க மந்திரமில்லை.
38. தாயிற் சிறந்தொரு கோயிலுமில்லை.
39. திரைகடல் ஓடியும் திரவியம் தேடு.
40. தீராக் கோபம் போராய் முடியும்.
41. துடியாப் பெண்டிர் மடியில் நெருப்பு.
42. தூற்றும் பெண்டிர் கூற்றெனத் தகும்.
43. தெய்வஞ் சீறின் கைதவம் ஆளும்.
44. தேடாது அழிக்கின் பாடாய் முடியும்.
45. தையும் மாசியும் வையகத்து உறங்கு.
46. தொழுதூண் சுவையின் உழுதூண் இனிது.
47. தோழனோடும் ஏழமை பேசேல்.
48. நல்லிணக்கம் அல்லது அல்லல் படுத்தும்.
49. நாடெங்கும் வாழக் கேடொன்றும் இல்லை.
50. நிற்கக் கற்றல் சொல் திறம்பாமை.
51. நீர் அகம் பொருந்திய ஊரகத்து இரு.
52. நுண்ணிய கருமமும் எண்ணித் துணி.
53. நூன்முறை தெரிந்து சீலத்து ஒழுகு.
54. நெஞ்சை ஒழித்தொரு வஞ்சகம் இல்லை.
55. நேரா நோன்பு சீர் ஆகாது.
56. நைபவர் எனினும் நொய்ய உரையேல்.
57. நொய்யவர் என்பவர் வெய்யவர் ஆவர்.
58. நோன்பு என்பது கொன்று தின்னாமை.
59. பண்ணிய பயிரில் புண்ணியம் தெரியும்.
60. பாலோடு ஆயினும் காலம் அறிந்து உண்.
61. பிறன்மனை புகாமை அறமெனத் தகும்.
62. பீரம் பேணில் பாரம் தாங்கும்.
63. புலையுங் கொலையுங் களவுந் தவிர்.
64. பூரியோர்க்கு இல்லை சீரிய ஒழுக்கம்.

65. பெற்றோர்க்கு இல்லை சுற்றமும் சினமும்.
66. பேதமை என்பது மாதர்க்கு அணிகலம்.
67. பையச் சென்றால் வையந் தாங்கும்.
68. பொல்லாங்கு என்பவை எல்லாம் தவிர்.
69. போனகம் என்பது தானுழந்து உண்டல்.
70. மருந்தே ஆயினும் விருந்தோடு உண்.
71. மாரி அல்லது காரியம் இல்லை.
72. மின்னுக்கு எல்லாம் பின்னுக்கு மழை.
73. மீகாமன் இல்லா மரக்கலம் ஓடாது.
74. முற்பகல் செய்யின் பிற்பகல் விளையும்.
75. மூத்தோர் சொல் வார்த்தை அமிர்தம்.
76. மெத்தையில் படுத்தல் நித்திரைக்கு அழகு.
77. மேழிச் செல்வம் கோழை படாது.
78. மைவிழியார் தம்மனை அகன்று ஒழுகு.
79. மொழிவது மறுக்கின் அழிவது கருமம்.
80. மோன மென்பது ஞான வரம்பு.
81. வளவன் ஆயினும் அளவறிந்து உண்.
82. வானம் சுருங்கின் தானம் சுருங்கும்.
83. விருந்து இல்லோர்க்கு இல்லை பொருந்திய ஒழுக்கம்.
84. வீரன் கேண்மை கூர் அம்பு ஆகும்.
85. உரவோர் என்கை இரவாது இருத்தல்.
86. ஊக்கம் உடைமை ஆக்கத்திற்கு அழகு.
87. வெள்ளைக்கு இல்லை கள்ளச் சிந்தை.
88. வேந்தன் சீறின் ஆம் துணை இல்லை.
89. வைகல் தோறும் தெய்வம் தொழு.
90. ஒத்த இடத்தில் நித்திரை கொள்.
91. ஒதார்க்கு இல்லை உணர்வொடு ஒழுக்கம்.

சக்திவழிபாடு

அகில உலகத்தையும் ஈர்த்து அகில உலகெங்கும் பரந்துநிற்கின்ற இந்து சமய மரபு நீண்டகால வரலாற்றை உடையது. இந்துக்கள் சநாதனதர்மம் என்ற பெயராலும் வைதீக தர்மம் என்ற பெயராலும் குறிப்பிடப்படும் தர்ம நெறியில் வரலாற்றுக்கு முற்பட்ட காலத்திலிருந்தே வாழ்ந்துகொண்டிருக்கின்றனர்.

இவர்களுடைய வழிபாட்டில் சக்தி வழிபாடு முதன்மை பெறுவதை நோக்கலாம். உலகெங்கும் வாழ்ந்துவரும் பல்வேறு நாட்டைச் சேர்ந்த பல்வேறு மொழிபேசும் பல்வேறு இன மக்களும் சக்தி வழிபாட்டை மேற்கொள்பவர்களாக இருக்கின்றனர். தாய்த் தெய்வ வழிபாடு, தரைப்பெண் வழிபாடு, இயற்கை அன்னை வழிபாடு என்று பல்வகைப்பட்ட முறையில் இந்த சக்திவணக்கம் பரவி விரவிக் காணப்படுகிறது.

உடைவு, ராத்ரி, ராகா, சினிவாலி, குங்கு, அதிதி, பிருதுவி, திதி, சுவஸ்தி, பிருஷ்ணி, புரம்தி, அனுமி, ஆப்தேவிஸ், சரஸ்வதி, வாக், ஆன்யானி, இந்திராணி, வருணானி, சசி, ரோதசி, சீதா, ஊர்வரா, ஆரணி, சிராத்த, திஷனா, ஈனா, நிருதி, குன்றிதா, சூர்யா ஆகிய பெண்தெய்வங்கள் வேதகால மக்களால் போற்றி வழிபடப்பட்டமைக்கு ரிக் வேதப்பாடல்கள் சான்று பகருகின்றன. தேவீ சூக்தம், துர்க்கா சூக்தம் ஆகிய வேதப் பாடல்களும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கன.

‘சக்தி பின்னமிலான் எங்கள் பிரான்’ என்ற சைவசித்தாந்த நூற்கருத்தும்

‘சொல்லும் பொருளும் என நடமாடும் துணைவருடன்’ என்ற பிற்காலத் தோத்திர நூலாகிய அபிராமி அந்தாதிக்க கருத்தும் சக்தியின் முக்கியத்துவத்தைக் காட்டுகின்றன.

சக்தியை முதன்மைப்படுத்தி அவளது அற்புதம் மிகுந்த வீர தீர்ச்செயல்கள் அருட்செயல்கள் என்பவற்றை விளக்கும் தனி நூலாக **தேவீ பாகவதம்** விளங்குகிறது.

சக்தியின் பல்வேறு தோற்றங்கள் அவற்றுக்கான காரணங்கள் பெளராணிக மரபில் அவை தொடர்பான கதைகள் என்பவற்றை இந்நூலில் காணலாம்.

மார்க்கண்டேய புராணத்தில் இடம்பெறும் தேவீ மஹாத்மியம் என்ற பகுதியும் சக்தியின் பல்வேறு தோற்றப் பொலிவுகளையும் வீர தீரச் செயல்களையும் விளக்குகிறது. எழுநூறு சுலோகங்களைக் கொண்ட இந்நூல் துர்க்கா சப்தசதீ எனப் போற்றப்படுகிறது. சக்தி உபாசகர்களுக்கு இது ஒரு சிறந்த பாராயண நூலாக விளங்குகிறது.

அபிராமிப் பட்டரும் பிற்காலப் புலவர்களில் பாரதியாரும் சக்தி உபாசகர்களாக இருந்தவர்கள். சக்தி மகிமை பற்றிப் பல்வேறு பாடல்களில் பாரதியார் கூறுவதைக் காணலாம்.

‘சக்தி சக்தி சக்தி என்று சொல்லு - கெட்ட
சஞ்சலங்கள் யாவினையும் கொல்லு’ என்று அவர் பாடுகின்றார். அபிராமிபட்டரின் அபிராமி அந்தாதி சிறந்த ஒரு பாராயண நூலாகும்.

அறுவகைச் சமயங்கள் எனப் போற்றப்படும் ஆறு வழிபாட்டு நெறிகளில் சாக்தம் என்பது சக்தியை வழிபடுவதாகும்

சைவ சித்தாந்தத்திலே மற்றெல்லா மதநெறிகளையும் கடந்த நிலையில் சக்தியானவள் உயர்தனிச் சிறப்பைப் பெறுகிறாள்

‘அருளது சக்தியாகும் அரன்தனக் கருளையின்றி
தெருள்சிவ மில்லை யந்தச் சிவமின்றிச் சக்தியில்லை’
‘சிவம் சக்தி தண்ணையீற்றும் சக்திதான் சிவத்ததை ஈன்றும்
உவந்திருவரும் புணர்ந்திங் குலகுயிரெல்லா மீன்றும்’

என்றும் அருணந்தி சிவாச்சாரியார் சக்தியின் பெருமையைக் கூறுகின்றார்.

‘சக்தி பின்னமில்லான் எங்கள் பிரான்’ என்று உமாபதி சிவாச்சாரியார் கூறுவதற்கிணங்கப் பரசிவத்துடன் பிரிவின்றிக் காணப்படும் பராசக்தி,

‘எத்திறம் நின்றான் ஈசன் அத்திறம் அவளும் நிற்பள்’ என அருணந்தி சிவாச்சாரியார் கூறியதற்கு இணங்கப் பல்வேறு வடிவங்கள் தாங்கி நிற்கின்றாள்.

நவந்தரு பேதங்கள் என்ற நிலையில் பரசிவத்தின் அடுத்த நிலையில் நிற்கும் பராசக்தியானவள் படிப்படியாகக் கிழிநங்கி மனோன்மனி, மகேஸ்வரி, உருத்திராணி, நாராயணி, பிராமி, (பிரம்மாணி) என்ற வடிவங்களைப் பெற்றுப் பஞ்ச கிருத்தியங்களை ஆற்றத் துணை செய்கின்றாள்.

சிவாகம மரபில் கூறப்படும் இதே சக்தியை கௌரி, பாலா, திரிபுரசுந்தரி, உமா, மீனா, புவனேஸ்வரி, தூர்க்கா, லக்ஷ்மி, சரஸ்வதி, அபிராமி, மஹாமாரி, சாமுண்டி, காளி, சண்டி, என்றிவ்வாறு பல்வேறு தோற்றங்களில் வழிபடுகின்றனர் சக்தி உபாசகர்கள்.

சிவாகமங்கள், இத்ததைகைய சக்தித்திருவுருவங்கள் பலவற்றை உருவாக்கும் முறைகள் பற்றியும் பிரதிஷ்டை மற்றும் வழிபாட்டுமுறைகள்பற்றியும் விரிவாக எடுத்துரைக்கின்றன. சிற்ப சாஸ்திர நூல்களும், கிரியா பத்ததி நூல்களும் முறையே அம்பிகையின் திருவுருவங்களை வடித்தெடுக்கும் முறைகள் பற்றியும் அவற்றைப் பிரதிஷ்டை செய்து ஆராதனை செய்வது பற்றியும் விளக்கி நிற்கின்றன.

ஸ்ரீ சக்கரம் என்பது சக்தியை வழிபடப் பயன்படும் சிறப்பான யந்திரமாகும். நவாவரணம் எனப்படும் ஒன்பது ஆவரணங்களை ஒன்பது பீடங்களாக கொண்ட நாற்பத்து முக்கோணங்களைக் கொண்ட இந்த சக்ரராஜம் எனப் போற்றப்படும் ஸ்ரீ சக்கரமானது ஒரே பரிமாணமாகத் தகட்டிலே அமைக்கப்படும் பூபிரஸ்தாரமாகவும் முப்பரிமாணமாக அமையும் அர்த்த மேருவாகிய கைலாசப் பிரஸ்தாரமாகவும், அதே முப்பரிமாண நிலையில் அமையும் மேருபிரஸ்தாரமாகவும் மூன்று நிலைகளில் உருவாக்கப்படும்.

மகாமேரு மலையின் மூன்று சிகரங்களின் மத்தியில் அமைந்த ஸ்ரீநகரமென்னும் தேவியின் வாசஸ்தலத்தில் இந்த ஸ்ரீ சக்கரம் அமைந்திருப்பதாகப் பாவித்து 64 குப்த யோகினிகள்,

பிரகட யோகினிகள், சக்கரேஸ்வரிகள் முதலிய பரிவார சக்திகள் சகிதமாக அந்த ஸ்ரீசக்கர மத்தியிலுள்ள பிந்துஸ்தானமென்னும் சர்வானந்தமயபீடத்தில் காமேஸ்வரனது மடியில் அமர்ந்து அருள்பவளாக சக்தியைப் பூஜிப்பதே ஸ்ரீவித்யா பூஜையின் தாத்தபரியமாகும்.

சக்தி உபாசனையில் திழைத்து மகிழ்ந்து பேரின்பநிலை எய்தியவர்களாக தூர்வாசர், அகஸ்தியர், லோபாமுத்திரை, ஹயக்ரீவர், ஸுகர், தத்தாத்திரேயர், காளிதாசர், கம்பர், அபிராமிப்பட்டர், குமரகுருபர சுவாமிகள் முதலியோரைக் குறிப்பிடுவர்.

தேவி மஹாத்மியம் என்னும் சப்தசதி, லலிதாத்விசதி என்னும் ஸ்தவரத்னம், லலிதா த்ரிசதி, லலிதா சகஸ்ரநாமம், தேவி உபநிஷத், பாவனோபநிஷத், தேவீ பாகவதம், செளந்தர்யலஹரீ, அபிராமி அந்தாதி, மதுரை மீனாட்சி அம்மன் பிள்ளைத் தமிழ் (குமரகுருபரசுவாமிகள்), சரஸ்வதி அந்தாதி (கம்பர்), முதலியனவும் ஸ்யாமா சாஸ்திரிகள், மற்றும் முத்துசுவாமி தீதர் முதலியோரின் கீர்த்தனைகளும் பாரதி பாடல்களும் சக்தி உபாசகர்களுக்கு உதவும் சமஸ்கிருத, தமிழ்ப் பிரார்த்தனை நூல்களாகும்.

இத்தகைய ஆகம நெறிமுறைப்படுத்தப்பட்ட சாக்த வழிபாட்டு முறைகளைவிட பக்தி மார்க்கமான கிராமிய வழிபாட்டு முறைகளிலும் சக்தி வழிபாடு நிலை பெற்றிருக்கின்றது. சமுடியலாளர் கருத்தின்படி இந்த வழிபாடே தொன்மையானதாகும். உருவங்கள் வைத்தோ அன்றி வெறும் அடையாளச் சின்னமான சூலம் அல்லது கல் போன்றவற்றை வைத்தோ அல்லது எதுவும் இல்லாமல் வெறும் மரநிழலிலோ அம்பிகையை நினைத்துப் பொங்கல், படையல், குளிர்ந்தி, பலி முதலியவற்றுடன் வழிபட்டுச் சாமி ஏறப் பெற்று உருஆடல் முதலியவற்றுடன் வழிபடும் இந்தக் கிராமிய முறை பாமர மக்களால் விரும்பி அனுசரிக்கப்படுகின்றது.

இம்முறையில் முத்துமாரி, எல்லையம்மன், நாச்சிமார், சுடலையம்மன், கண்ணகை, திரௌபதி முதலிய தெய்வங்கள்

வழிபடப்படுகின்றன. இவ்வழிபாட்டு முறையிலிருந்து பலியிடும் வழக்கம் அறிவுசார் நிலையில் படிபடியாக விலக்கிக் கொள்ளப்பட்டது.

ஏனைய முறைகளிலும் மாற்றங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டுத் திருவுருவங்கள் வைத்துக் கட்டடங்கள் கட்டி ஆகம வழிபாட்டு முறையாகத் தரமுயர்த்தப்பட்ட ஆலயங்கள் அநேகம்.

இரண்டும் கலந்த முறையில் அதாவது ஆகமரீதியில் தரமுயர்த்திக் கோயில் கட்டித் திருவுருவம் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டபின் அவ்வப்போது ஆகமரீதியான நைமித்திக பூஜைகள் நடைபெற, நாளாந்தம் பொங்கல், படையல்களும், ஆடல் பாடல்களும் கூட்டுப்பிராத்தனையும், நடைபெறும் ஆலயங்களும் உண்டு.

இவ்வாறு எவ்வகையில் நோக்கினாலும் நமது இந்து சமய மரபில் சக்தி வழிபாடு மிக முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஒன்று என்பதை மறுக்க முடியாது

~ பிரம்மஜீ ப. சீவானந்த சர்மா
(கோப்பாய் சீவம்)

இந்து ஆலயங்களின் தனித்துவமான சிறப்புகள்

எங்குமுள்ள இறைவனை நாம் மனமொன்றி இலகுவாக வழிபடுவதற்கு வாய்ப்பாக ஆலயங்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. ஆலயம் என்பதன் பொருள் ஆன்மா லயப்படும் இடம் என்பதே. உயிர்கள் ஆகிய நாமே ஆன்மா எனச் சொல்லப்படுகிறோம். லயப்படுதல் என்றால் வேறு நினைவு இல்லாமல் இறைவனையே நினைத்து மனத்தை ஒருங்கு குவித்து வழிபடுதல் ஆகும்.

ஆலயம் என்பதற்கு கோவில் என்றும் பெயர். கோ என்றால் கடவுள். இல் என்றால் இருப்பிடம். எனவே கடவுளின் இருப்பிடம் கோவிலாகும். எங்கும் நிறைந்திருக்கும் கடவுளைச் சிறப்பாக வழிபடக் கோவில் அமைத் திருக்கிறார்கள்.

ஆலயத்தில் பெரிய மண்டபங்கள் பல அமைந் திருக்கும். எல்லோரும் கூடி வழிபாடு செய்வதற்கு அவை உதவுகின்றன. உயர்ந்த கோபுரங்கள், ஓவியங்கள், சிற்பங்கள் முதலியன நமது மனத்தைக் கவரும். மகிழ்ச்சியை ஏற்படுத்தும்.

ஆலயத்தில் ஒலிக்கின்ற மந்திர ஒலிகளும் திருமுறைப் பாடல்களும் மிகுந்த சக்தி வாய்ந்தவை. அவற்றோடு அங்கே ஒலிக்கின்ற மணி ஒலி, மேளம், நாதஸ்வரம் முதலிய மங்கல வாத்தியங்களின் ஒலி, சாம்பிராணி வாசனை முதலியன நமது உள்ளத்தில் பக்தி உணர்வினை எழுப்புகின்றன.

நமது வழிபாட்டின் நயமான விபகூமைகள்

வழிப்படுத்துதல் என்ற சொல்லுடன் தொடர்புடையது வழிபாடு என்னும் சொல். வணங்குதல் என்ற சொல்லுடன் ஓரளவு ஒத்த பொருளை உடையதெனினும் வழிபாடு என்பது அதையும் விட விரிந்த பொருளைக் கொண்டதாகும். நமது உள்ளத்தையும் உடலையும் நெறிப்படுத்தி நல்வழிப்படுத்துவதன் முதற்படியாக இறைவனை வழிபடுதல் அமைகிறது. இல்லத்தில் அமைந்த

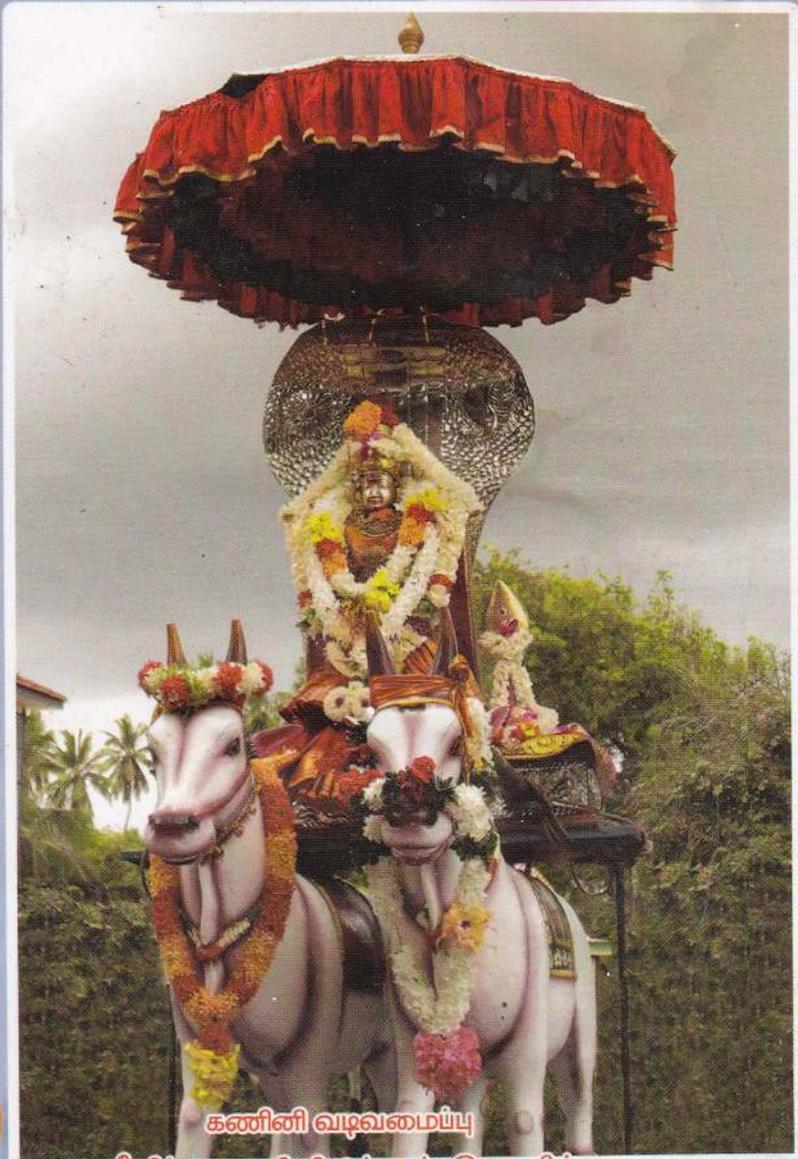
சுவாமி அறையிலுள்ள படங்களையோ அல்லது ஆலயத்திலுள்ள திருவுருவங்களையோ நாம் வழிபடுகின்றோம்.

ஆலயத்திலுள்ள உருவங்களுக்கு அபிஷேகம் செய்து தூய்மையாக்கி ஆடை அணிகள் அணிவித்து அலங்கரிக்கின்றோம். விசேட நாட்களில் இறைவனின் திருவுருவங்களுக்கு பால், தயிர், பஞ்சாமிர்தம், இளநீர் முதலியவற்றால் அபிஷேகம் செய்கின்றோம். இப்படி அபிஷேகங்கள் செய்வதால் இறைவன் மகிழ்ச்சி அடைந்து நமக்குப் பல்வேறு பலன்களை அருளுகிறார். இன்னொரு வகையில் பார்க்கின்றபோது, இப் பொருட்கள் அங்கு அபிஷேகமாகுமா? சூழல் குளிர்ச்சியடைந்து அங்கு ஒருவித சக்தி உண்டாகிறது. தீபங்கள் ஏற்றி வைத்து வாசனைத் தூபங்கள் இட்டு பலகாரங்கள் பழங்கள், வெற்றிலை, பாக்கு முதலியவற்றை அவருக்கு நிவேதனம் செய்து வணங்குகிறோம்.

ஆலயத்தில் நாம் மனம், வாக்கு, காயம் என்னைத் திரிகரணங்களாலும் வழிபாடுகளைச் செய்ய வேண்டும். மனத்தால் இறைவனை நினைத்தலும் வார்த்தைகளால் இறைவன் பாடுதலும் உடலால் ஆலயத் தொண்டுகள் செய்வதுமே தீரகரண வழிபாடு ஆகும்.

ஆலயத்தில் நாம் நம்மை உயர்ந்தவர்களாகக் கருதாமல் இயன்ற அளவு தொண்டுகள் செய்ய வேண்டும். கூட்டுதல், கழுவுதல், மாலை கட்டுதல், பூந்தோட்டம் அமைத்தல் முதலிய இவற்றைச் சரியைத் தொண்டுகள் என்பர். இவை மனத்திற்கு மகிழ்ச்சியை ஏற்படுத்துவதுடன் நல்ல உயர்ந்த பண்புகளையும் அமைகின்றன. வீதி வலம் வருதல் வீழ்ந்து வணங்குகல் முதலியனவும் சிறந்த உடற் பயிற்சிகளாக இருக்கின்றன.

கணினி வடிவமைய்யு

ஸ்ரீவித்யா கணினி அச்சகம், இணுவில்.

021 224 1504